

Sme ochotní jesť aj mŕtvolý?

Škandál s nechutnými a morbidnými praktikami v poľských bitúnkoch prebudil letargického spotrebiteľa a po viac menej pokojnom období bez potravinových škandálov z konca minulého roka je v týchto dňoch nanovo konfrontovaný ďalšou nechutnou potravinovou aférou, tentokrát v Poľsku.

V prípade premieňania kravských mrcín a chorých kráv napríklad na voňavé hovädzie steaky totiž dominujú dva výrazné protipóly. Na jednej strane je to absurdná situácia pripomínajúca pomaly hororový film, kde po peniazoch hanobiaci poľský bitúnok obchádza hygienické štandardy a v tichosti po nociach chrli tony mäsa, ktorému ani len neprináleží dať označenie mäso pochybnej kvality. Na druhej strane je tu však aj otázka, čím bol tento poľský podnikateľský subjekt motivovaný, ak neberieme do úvahy len jeho odsúdenia hodnú zárobkovú činnosť?

Myslím si, že poľský škandál nás stavia aj pred inú zásadnú otázku: nepýta si podvedome naša spoločnosť tieto kauzy, keď spotrebiteľ ešte stále hľadá lacné potraviny? Neodpovedali si práve takto aj majitelia poľského bitúнку, keď sa v ich hlavách zrodil chorý nápad zasýtiť zákazníkov mŕtvolami?

Kde je dopyt, tam je aj ponuka, hovorí ekonomické pravidlo. Časť našej spoločnosti si ešte stále neuvedomuje alebo, žiaľ, pre finančnú situáciu nevie inak fungovať /ale to je už na iný komentár/, že potraviny nemôžu byť za „babku“. Lacnota stále navodzuje otázku, čo sa za taký lacný peniaz skrýva v obsahu napríklad mäsového výrobku, ovocného džúsu alebo nášho obedového menu v závodnej jedálni.

Spotrebiteľia, zákazníci, Slováci, my všetci žijúci v Európe. Najnovšia potravinová kauza vyzliekla dohola nielen bezpečnostné pravidlá a systém kontroly v Poľsku, ale naplno odhaľuje aj spotrebiteľské správanie sa Poliakov, Slovákov a celkovo Európanov ako takých. Keď sme ochotní nakupovať lacné potraviny, musíme si byť vedomí, že lacné potraviny, navyše nakupované na neoficiálnych miestach, znásobujú riziko nižších hygienických štandardov a bezpečnosti danej potraviny.

Poučme sa z tejto príšernej kauzy a viac vnímajme to, odkiaľ potravina pochádza a prečo je možno o niečo drahšia. Kvalita niečo stojí a naši potravinári ju ponúkajú prostredníctvom výrobkov, ktoré sú veterinármi na Slovensku kontrolované systematicky od poľa na stôl. Nenechajme podvodníkom robiť z nás obete a nedovoľme našou nevedomosťou alebo benevolentným prístupom, aby sme boli terčom ziskuchtivej mašinérie, ktorá stále rozťahuje chápadlá presahujúce aj hranice našej krajiny.

Čas na zmenu už dávno dozrel a poľská aféra to len potvrdzuje: v časech globalizácie a bezhlavých dovozov potravín potrebujeme mať silný vlastný agropotravinársky priemysel. Všetci si už preto konečne uvedomme, že je najvyšší čas začať sa vážne a úprimne zaoberať poľnohospodárstvom a potravinárstvom na Slovensku. Pokračujme v odštartovanej práci z roku 2018 a meňme veci k lepšiemu aj v ďalšom období. Myslime na to, že zmeny budú bolieť, budú trvať dlho, ale sú mimoriadne dôležité. Ani okolité krajiny - Rakúsko, ale aj Nemecko, Francúzsko - si nevybudovali silné agropotravinárstvo len v priebehu pár rokov. Systematická, dlhodobá mravenčia práca však prináša úspechy v podobe výkonného odvetvia a rozumne zmýšľajúcich spotrebiteľov. A to my na Slovensku potrebujeme ako soľ. Veď nikto z nás nechce jesť skazené a hnijúce mäso preliate rozvoniavajúcou omáčkou. Či?